בס״ד · טעון גניזה

מוסדות המיישי״ך

סדר שבעה אושפיזין –
ד׳ דחול המועד סוכות

סדר קבלת אושפיזין דאהרן הכהן ע״ה וכוונות הישיבה בסוכה

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- קודם הכניסה לסוכה יעמוד בפתח ויאמר את בקשת הכניסה, ולאחר מכן יישב בסוכה להמשך הסדר.
- לאחר אמירת ״עולו אושפיזין״, יניח את ידיו על הכיסא שעליו מונחים ספרי הקודש ויאמר את הנוסח המיועד לכך.
- מצווה להזמין עני לסעוד בביתו או לשלוח לו תבשיל חשוב, ויש הנוהגים לתת במקום זאת מעות לצורכי סעודתו.
- ניתן לתת מראש בערב חג הסוכות את סכום הצדקה בעבור כל ימי החג יחד, ולומר קודם הנתינה ״לשם יחוד״.

ד׳ דחוה״מ סוכות - אושפיזין דאהרן כהנא רבא קדישא

בקשה קודם שיכנס לסוכה

בכל לילה מחג סוכות קודם שיכנס לסוכה יעמוד בפתח ויאמר (מלשון חכמים)

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו״ד קֵ״א בְּוָא״ו קֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל-הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל-פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל-פַּרְצוּף וּסְפִירָה דִּפְרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו

הַשָּׁלוֹם. בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת כַּוָּנַת יוֹצְרֵנוּ שֶׁצִּוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה זוֹ, לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהָקִים סֻכַּת דָּוִד לְהַחֲזִיר הָעַטָרָה לְיָשְׁנָהּ. וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵימוּת תִּקּוּן הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁמִּכְּלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה עַתָּה עֵת רָצוֹן לִהְיוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְפָנֶיךָ:

לֵיל ה׳ וּבְכֵן מִצְוָה זוֹ יִמָּשֵׁךְ לְרָחֵל אִמֵּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף הַחֶסֶד שֶׁבַּהוֹד מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא וְיִתְמַתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת וְיִתְבַּסְּמוּ. וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים בְּנֵי הַמְּלוּכוֹת רָחֵל עֲקֶרֶת הַבַּיִת, עָשִׂינוּ הַסֻּכָּה כְּמִצְוַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִיא כְּנֶגֶד עַנְנֵי כָבוֹד. כַּכָּתוּב וַעֲנַן יְיָ עֲלֵיהֶם יוֹמָם. וְהֵם שִׁבְעָה עֲנָנִים, וּכְנֶגְדָּם הֵם שִׁבְעַת יְמֵי הַסֻּכָּה, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּצֵל אוֹר הַמַּקִּיף הַמִּתְפַּשֵּׁט עָלֶיהָ הַמַּקִּיף וְסוֹבֵב אוֹתָהּ, וּבִישִׁיבָתֵנוּ בָּהּ יִמָּשֵׁךְ אֵלֵינוּ מִן־הָאוֹר הַמַּקִּיף הַהוּא:

אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: כְּיוֹמָם לֹא־יַכְּךָ הַשָּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ הַנָּבִיא. יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן:

וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל-יְדֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא. וָאָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי-אָתָּה:

ר״ת הוי״ה

יוֹמָם | יְצַוֶּה יְיָ | חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה [שִׁירוֹ] עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: הַרְאֵנוּ יְיָ

חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן-לָנוּ:

וְחֶסֶד יְיָ | מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם עַל-יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

הוֹדוּ לַייָ כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

ר״ת אהיה

אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יְהִי-חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל-יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:

ר״ת אדני

אַתָּה יְיָ לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:

דְּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם-זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל-נְוֵה קָדְשֶׁךָ:

יְיָ יִגְמֹר בַּעֲדִי יְיָ חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל-תֶּרֶף:

אֵל מָלֵא רַחֲמִים, פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה

יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְעַל- יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תִּבָּנֶה

וְתִכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

עולו אושפיזין

עוּלוּ אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין. עוּלוּ אֲבָהָן עִלָּאִין קַדִּישִׁין לְמִיתַב בְּצִלָּא

דִּמְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה. בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

לֵיל ה׳ לִיעוּל אַהֲרֹן כַּהֲנָא רַבָּא קַדִּישָׁא, (דהכי סליק לחושבן סוכ״ה סמ״ך גי׳ ק״כ, וי״ו גי׳ כ״ב, כ״ף גי׳ ק׳, ה״י גי׳ ט״ו, סך הכל גי׳ אהרן ע״ה). וְלִיעוּל עִמֵּהּ

אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה יוֹסֵף וְדָוִד.

בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, תִּיבוּ אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין. תִּיבוּ אֲבָהָן עִלָּאִין

קַדִּישִׁין, לְמִיתַב בְּצִלָּא דִּמְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה. בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: זַכָּאָה

חֻלָּקָנָא וְזַכָּאָה חֻלָּקְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. דִּכְתִיב כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:

אח״כ ישב בסוכה ויאמר (מלשון חכמים)

לֵיל ה׳ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ

| פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: ג׳

פעמים.

יש נוהגים לומר פסוקים אלה בסוכה

יוֹם ה׳ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה-אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל-הַשָּׁמָיִם: גָּדוֹל

כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו: וְהַשְׁמִיעַ יְיָ אֶת-הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת

זְרוֹעוֹ יַרְאֶה:

בס״ד · טעון גניזה

בכל לילה אחרי אמירת עולו אושפיזין ישים ידיו על הכסה שמוניחים עליו ספרי קודש ויאמר

זה הכסה של שבעה אושפיזין עילאין קדישין זיע״א

מעות אושפיזין

בכל לילה ישלח קערה עם תבשיל חשוב לאיזה עני בן טובים, או יזמין אצלו העני לסעוד בביתו. ובלילה הראשון יאמר זו הסעודה שאני נותן, לכבוד אברהם אבינו ע״ה וכו׳.

ויש נוהגין לתת במקום סעודה בכל יום סכום כסף הגון כדי שיוכל העני לקנות צרכי סעודתו.

ואפשר ליתן בערב חג הסוכות כל הסכום לכל ימי החג כולם, וקודם לכן יאמר לשם יחוד.

קודם נתינת הצדקה יאמר

הריני מוכן לתת מעות אלו צדקה לכבוד האושפיזין קדישין - אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רעיא מהימנא, אהרון כהנא, יוסף צדיקא, דוד מלכא משיחא זכותם תגן עלינו אמן.

ויהי רצון מלפניך שנזכה על ידי נתינת צדקה זו לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדושה מהמקום שנפלו לשם, ולהעלותם למקומם האמיתי בקדושה בזכות כל האושפיזין קדישין, ויהיה שמך הקדוש שלם, ורגלי המלכות שירדו מות, יעלו לקדושה ומהאות ק׳ של צדק יעשה אות ה׳ "והיה מעשה הצדקה שלום", לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו.

ויהי נועם ה׳ אלוהינו עלינו מעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (ב׳ פעמים)

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים
בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א
ravbenayahu.co.il · 03-5520004